

MAGHERU, GEORGE

Medic, poet, dramaturg

N. 30 dec. 1892, Craiova - m. 17 aug. 1952, București.

A urmat Școala primară *Sf. Gheorghe* din Craiova (1899-1902); Liceul *Gh. Lazăr* (1903-1911) și Facultatea de Medicină (1911-1914) din București. Doctor în medicină (1920).

Mobilizat ca medic sublocotenent de rezervă (1917); medic cercetător la Institutul *Ion Cantacuzino* (din aprilie 1921 până la sfârșitul vieții). Locuiește un timp la Sinaia (1923-1925). Călătorește în Grecia, Austria, Italia, Franța, Anglia. Prieten cu pictorii T. Pallady, H. Catargi, D. Ghiță, J. Steriade și cu George Enescu.

Debutează la *Adevărul literar și artistic* (1 decembrie 1929) și colaborează la *Viața Românească*.

Publică 63 lucrări de specialitate în reviste științifice, scrie versuri și piese de teatru.

Descendent a două familii glorioase: cea a generalului de la 1848, Magheru, și cea a scriitorului Ion Ghica.

Opera: **Tudor Ardeleanu**. Dramă în 4 acte (1926); **O legendă**. Dramă în 4 acte (1927); **Capricii** (1929); **Poezii antipoetice** (1933); **Coarde vechi și noi** (1936); **Poeme în limba păsărească** (1936); **Poeme balcanice** (1936); **Poeme în limba păsărească** (1936); **Piele de cerb, pretext dramatic pentru meditațiune** (1937); **Domnul decan**. Comedie în 4 acte (1939); **Egoistul**. Comedie în 4 acte (1939); **Oglinda fermecată sau Divina re-creațiune**. Tragedie în 3 acte (1944); **Poezii antipoetice** (1966); **Teatru** (1972); **Cântecele la marginea nopții** (1982).